

figt, at sikkre Staten den Indtægt ved den nærværende Krigsstatslov, som nødvendigt behøves, og Frygten for, at den ikke vilde faae denne Indtægt ved at lade det blive alene ved Forordningen af 5te Juni 1848, samt navnlig Frygten for, at Landets Hartkorn, uden Hensyn til, om det er Fæsternes eller Godseiernes, ikke skulde kunne med saa faa Restancer, som det i det Hele har været Tilfældet efter Forordningen af 5te Juni 1848, bære den betydelige Deel, som en Beregning efter Hartkornet har tilfølge, dette har været Motiverne til, dette har indeholdt en Opfordring for Regjeringen til at foreslaae, at Kjøbstæderne i større Forhold end hidtil komme til at bidrage til Stattens Udredelse, fordi vi troede, at Kjøbstæderne kunne bære en saadan Forhøielse. Komme mine Herrer til det Resultat, at Kjøbstæderne ikke kunne og ikke bør bære den, nu vel, saa fritage man Kjøbstæderne, men saa fritage man ogsaa Regjeringen for Ansvar for, at den fornødne Sum ikke kommer ind, da vi i rette Tid have gjort opmærksom derpaa og havt Frygt for, at den ellers ikke vilde komme ind. Det er vistnok meget grundede Bemærkninger, som ere fremsatte fra flere Sider om Kjøbstædernes Forhold, og den Mislighed, at flere af Kjøbstædernes Indvæsnere ikke ere næringsdrivende alene, men ere enten aldeles eller tildeels agerdyrkende; jeg skal imidlertid ikke gaae nærmere ind derpaa, kun skal jeg bemærke, at det ikke er mig ubekendt, og jeg troer ogsaa, at det af en anden Sag, nemlig af Motiverne til en Lov om Stattesammendragning vil fremgaae, at dette er Forhold, som ingensunde ikke ere undgaaede Regjeringens Opmærksomhed. Det er vistnok en Mislighed, men jeg veed ikke, hvorledes denne Mislighed skal kunne undgaaes, og jeg maa bemærke, at den ialtsald ogsaa har fundet Sted ved Forordningen af 5te Juni 1848. Forholdene vare i den Henseende slet ikke forskellige fra dem, som nu ere foreslaaede, naar man undtager, at der nu begieres dobbelt saa stort et Beløb udredet for Kjøbstædernes Vedkommende. Der er fremsat adskillige Bemærkninger af en æret Rigsdagsmand idag om Forholdene mellem Godseiere og Fæstere og Geistlige; jeg vil imidlertid følge den Opfor-

bring, som Formanden allerede tidligere idag har stillet til Forsamlingen og helst undgaae at svare derpaa for Diebliffet, og jeg troer saa meget snarere at kunne gjøre det, som den ærede Rigsdagsmand ikke har fremsat disse Indvendinger mod Lovudkastet, uden at give Løfte om istedet derfor at ville foreslaae noget Andet. Naar dette Lovforslag fremkommer saavel til en Forandring i Godseiernes Beskatning som om Geistlighedens, saa vil Regjeringen discutere det med Thinget, og det vil da vise sig, hvad der er det Rette; kun troe man ikke, at de Momenter, som saaledes ere fremhævede, at de ikke have været under Regjeringens Overveielse, og man troe navnlig ikke, at det er skeet efter nogen kort Betænkning eller med Lethed, at man har opgivet den hidtilværende Basis for Geistlighedens Beskatning. Den Basis, som nu er valgt, at stille Geistligheden lige med andre Embedsmænd, er valgt efterat udførlige Forhandlinger mellem Cultusministeren og Finantsministeren, i den Anledning have fundet Sted, og jeg troer, at det af de Actstykker, som ville kunne meddeles den Comitee, som Thinget vel vil nedsætte til Sagens Undersøgelse, vil fremgaae, at der har været gode, og jeg tilstaaer for mig, trods alt hvad den ærede Rigsdagsmand har anført, overveiende Grunde for at blive staaende ved det Lovforslag, som Lovudkastet indeholder. Der er, og det har jeg ikke overhørt, tidligere af en æret Rigsdagsmand fremsat Bemærkning om, at man vilde kunne inddrage andre Classer Borgere under Krigsbeskatningen, og paa den Maade muligt skaffe Regjeringen Bederlag for de Summer, som maatte tabes ved Forandringer i Krigsstatsloven. Jeg skal ogsaa, hvad denne Specialitet angaaer, indskrænke mig til at bemærke, at Regjeringen vil afvente de Forslag, som i saa Henseende ville blive fremsatte. En lignende Uttring har ogsaa været fremsat under den tidligere Behandling af Forordningen af 5te Juni 1848 i Provindsial-Stænderforsamlingen, men det derom fremsatte Forslag gifte ikke igjennem. Jeg troer dog ikke, at dette var af den Grund, at Principet erkendtes urigtigt, men snarere af den Grund, at det var vanskeligt at gennemføre det, fordi man ikke vidste ret, hvorledes man skulde komme til at